

Forfatter: Saxo

Titel: Udrag fra Saxos Danmarkshistorie

Citation: Saxo: "Saxos Danmarks historie", i Saxo: *Saxos Danmarks historie*, udg. af Oversat af Peter Zeeberg ; Illustreret af Maja Lisa Engelhardt , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Gad, 2000. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-saxoval-shoot-idm140622284470096.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Saxos Danmarks historie

Så da Vigge nu blev ført frem, gottede Hjartvar sig som om han havde fået en gave, og spurgte ham om han kunne tænke sig at træde i hans tjeneste. Vigge sagde ja, og Hjartvar rakte ham sit dragne sværd. Men Vigge ville ikke tage imod klingen og bad i stedet om fæstet, for sådan havde Rolf altid gjort når han rakte sine krigere sværdet, sagde han. I gamle dage var det nemlig skik og brug at de der skulle indtræde i kongens hird, svor ham troskab med en hånd på fæstet af hans sværd. Sådan greb nu også Vigge sværdfæstet - og stødte klingen tværs gennem Hjartvar! Og dermed fik han den hævn han havde lovet Rolf. Fuld af jubel over sin bedrift, frembød han gladelig sin krop for Hjartvars krigere, der kastede sig over ham, mens han råbte at han følte større glæde ved tyrannens død end sorg ved sin egen. Sådan forvandlede gildet til gravøl, og glæden ved sejren afløstes af gråden ved begravelsen. Se, det er en mand som aldrig vil blive glemt, en mand der mandigt holdt sit ord og frivilligt gik i døden for at farve gildebordet med tyrannens blod. Så ukuelig en sjælsstyrke besad han at han ikke et øjeblik frygtede de dræbende hug når blot han vidste at han selv forinden havde vædet dette sted, hvor Rolf havde haft sin gang, med hans morders blod.